

235. Menj elöl, Urunk

*Adam Drese
(1620–1701)*

Menj e - löl, U - runk, Mer - re in - du - lunk!

Ím, e - lőt - tünk áll az é - let,

Hadd kö - ves - sünk ben - ne té - ged,

Míg majd szent ke - zed Menny - be föl - ve - zet!

2. Adj bátor szívet, Hogy legyünk hívek. Így ha terhet kell viselnünk, Mégsem ejt panaszt a nyelvünk, S bár nehéz utunk, Hozzád így jutunk.

3. Sebzett szívünk majd, Hogyha felsóhajt, Vagy ha másért bánat éget, Adj türelmet, békességet, Ó, taníts tehát, Föltekintni rád!

4. Így vezess, Urunk, Míg hozzád jutunk! S hogyha roskadozna lábunk, Benned támaszt hadd találjunk, Míg csak tart az út, S akkor nyiss kaput!

*Nikolaus Ludwig Zinzendorf (1700–1760) – Vargha Gyuláné
(1863–1947)*